

PROF. DR. SC. ŽELJKO TANJIĆ
Rektor Hrvatskoga katoličkog sveučilišta

POZDRAVNI GOVOR

Poštovani uzvanici,

okupili smo se danas na svečanoj sjednici Senata Hrvatskoga katoličkog sveučilišta da bismo proslavili prvi počasni doktorat koji dodjeljuje naše sveučilište i kako bismo ga uručili uzoritom gospodinu kardinalu Gerhardu Ludwigu Mülleru, istaknutom teologu i pročelniku Kongregacije za nauk vjere. Svima vam zahvaljujem što ste se odazvali našem pozivu i počastili nas svojom nazočnošću.

Naše je sveučilište po postanku mlado i novo, ove godine obilježava desetu obljetnicu osnutka. Povrh toga, naše je sveučilište u odnosu na ostala u našoj Domovini Hrvatskoj još uvijek i malo. Ima pet odjela, ne prelazi tisuću studenata, tek je nedavno prešlo brojku od stotinu zaposlenika. Imajući to u vidu, možda će se netko zapitati ima li temelja za odluku o pokretanju institucije počasnoga doktorata. I mi smo se često susretali s tim pitanjem. Složili smo se da je uvijek u nekom trenutku potrebno započeti. Vodeći računa o tome da smo u svjetskoj skupini mnogobrojnih katoličkih sveučilišta, gajimo uvjerenje da i počasni doktorat jednoga – prvog – Hrvatskoga katoličkog sveučilišta nije potrebno odlagati za neko bolje, savršenije vrijeme, a deseta obljetnica osnutka učinila nam se i posebnim trenutkom za ovaj novi početak.

Naime, čini nam se da sve osobine i moguće djelatnosti sveučilišta, njegova znanstvenog, nastavnog i odgojnog procesa, pomažu u njegovu rastu. Sigurni smo da će i uvođenje institucije počasnoga doktorata u ozračju koje bi željelo postići naše sveučilište, kako za dobrobit samoga Sveučilišta tako i za dobrobit Crkve i Domovine, biti od osobite važnosti za profiliranje našega sveučilišta te

da će naši počasni doktori biti ona mjera kojoj će težiti u neposrednoj budućnosti naši nastavnici, znanstvenici, studenti i svi zaposlenici. Jer, osim što se dodjeljuje izvršnim pojedincima iz akademske zajednice, počasni doktorat dodjeljuje se i onima koji nisu akademičari u strogom smislu te riječi, nego su svojim djelovanjem, životom i vrijednostima ljudi prokušanih vrlina, koji nas sve nadahnjuju i potiču da što god radili – radi-mo s ljubavlju i predanjem za dobro čovjeka i zajednice u kojoj živimo. A to je zapravo i svrha samoga sveučilišnog poučavanja. Osim toga, institucija počasnoga doktora često omogućuje povezivanje vrsnih profesora europskih ili drugih svjetskih sveučilišta s nekom, pa tako sad i našom akademskom zajednicom, pomažući nam da se ogledamo u onima koji su bolji i koji nas potiču na izvrsnost.

Polazeći od tih pretpostavki, nadamo se da će današnja prva promocija počasnoga doktora našega sveučilišta biti doista prva u nizu onih kojima ćemo se jednog dana moći ponositi, kao što se svojim nizom počasnih doktora mogu ponositi i naša ostala hrvatska sveučilišta, posebice naš stariji zagrebački „brat“, Sveučilište u Zagrebu, koje je pak u svoj niz, od vremena suverene Republike Hrvatske, priključilo i one počasne doktore proglašene od Katoličkoga bogoslovnog fakulteta u Zagrebu. Zato je i velika moja radost što ovdje mogu pozdraviti predsjednika Rektorskoga zbora Republike Hrvatske prof. dr. sc. Šimuna Anđelinovića i sve prisutne rektore hrvatskih sveučilišta.

Danas predajemo javnosti i našu novu publikaciju, prvu u nizu koji smo nazvali *Doctores honoris causa Universitatis Studiorum Catholicae Croaticae*. Nadamo se da će privući Vašu pozornost i da će vam ostati kao lijep spomen ove svečane promocije.

Zbog svega navedenoga, nije nam bilo teško prihvatiti prvi prijedlog koji je u tome smislu Hrvatskomu katoličkom sveučilištu uputio njegov Veliki kancelar, zagrebački nadbiskup kard. Josip Bozanić. Naš nas Veliki kancelar uvijek potiče na razvoj i prati svaki naš korak. Tako je i s počasnim doktoratom. On nas je potaknuo da se odvažimo i ohrabrio nas u tom iskoraku. Hvala Vam na tome, Uzoriti! Nakon provedena statutarnog postupka, u kojem je važnu ulogu

odigralo znanstveno povjerenstvo, izrađujući opširno izvješće otisnuto u spomenutoj prigodnoj publikaciji u hrvatskoj i njemačkoj verziji i kojem zahvaljujem na trudu, kao i nakon opsežnog i vrlo zahtjevnoga rada kojem je prionulo organizacijsko povjerenstvo, odradivši golem posao u kratkome vremenu, evo nas ovdje da na ovoj svečanosti, gotovo bih rekao „praižvedbi“, proslavimo prvu promociju počasnoga doktorata.

O našem doktoru *honoris causa*, uzoritom gospodinu kardinalu Gerhardu Ludwigu Mülleru, koga od srca pozdravljam, najviše govore njegova djela. Uskoro će promotor počasnoga doktora održati ovakvoj svečanosti pridržan *Laudatio*. A meni, koji imam posebnu čast predsjedati ovim činom, dopustite da se pri kraju ove pozdravne riječi osvrnem na ulogu i značenje našega počasnog doktora samo iz jednog, meni iskustveno – odlukom pape Franje – neposredno dostupnog i dragocjenog kuta gledanja. Onoga, naime, koji imam kao član Međunarodne teološke komisije na njezina predsjednika, našega prvoga počasnog doktora.

Biti članom Međunarodne teološke komisije čast je i radost. Kada smo se prvi put okupili na generalnome zasjedanju u prosincu 2014., bio sam duboko dirnut bratskim ozračjem, organizacijom rada i otvorenošću slobodne rasprave među teolozima. Veliku zaslugu za to ima predsjednik Komisije, uskoro naš počasni doktor, koji rad Komisije vodi i prati s velikom pozornošću, nenametljivo slušajući rasprave i različite argumente. Smireno i s velikim teološkim umijećem i sam ponekad sudjeluje u raspravama pazeći da ne ostavi dojam kako njegova riječ obvezuje ili ima veću važnost od naših stavova i razmišljanja. U neformalnim susretima zanima se za naš rad, za stanje u našim mjesnim Crkvama i na našim učilištima te za naša osobna pregnuća. To više sam danas radostan i zahvalan što je kardinal Müller naš prvi počasni doktor.

Uzoriti, hvala Vam što ste prihvatili naš poziv i našu odluku pristankom da budete prvi počasni doktor našeg mladog i malog sveučilišta! Time ste nam iskazali veliku čast pokazujući nam kako veliki mogu pomoći malima da rastu i u znanju, ali i u vjeri, ljubavi i nadi.